

Sidepørgsmaal om Brødets Vægt, som blev omtalt af det ærede Medlem fra Slagelse. (H. P. Hansen) baade første og anden Gang, han havde Ordet. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der var givet Politimyndighederne Bemyndigelse til at fastsætte visse Regler for Brødsalg, nemlig om, at alt større Brød skal sælges efter Vægt, hvilken denne Vægt skal være, og om, at det skal være forbudt at sælge Brød, som ikke opfylder disse Betingelser. Det ærede Medlem spurgte, om Ministeriet, hvis Politimyndighederne ikke benyttede denne Bemyndigelse, vilde være villigt til at gaa videre og gøre det til en Pligt. Jeg skal svare det ærede Medlem, at i Hovedstaden er der i Gaar udstedt en Raadstueplakat, hvorefter alt større Brød, Brød over et Pund, hvad enten det er bagt af Hvede eller Rug, eller det er blandet Brød, skal sælges efter Vægt. Vægten skal være synligt angivet paa Brødet, intet Brød af anden Vægt end den tilladte maa sælges, og Overtrædelse heraf vil medføre Straf. Saa vidt jeg ved, er det denne Raadstueplakat fra Magistraten i København, man har ventet paa for at tage den til Eksempel. Den er vistnok fremgaaet af Forhandlingerne mellem Københavns Magistrat og Bagerne, og i alt Fald ved jeg, at den har været ventet af forskellige Bagerorganisationer paa Sjælland, som forhandler med de forskellige Magistrater i Byerne om dette Spørgsmaals Løsning. Jeg kan ikke tvivle om, at der i alle Byer er god Villie til at løse denne Opgave. Naar jeg gik den Vej at give en Bemyndigelse, var det af den Grund, at jeg ikke fandt det hensigtsmæssigt at fastslaa ensartede Regler for hele Landet, idet Ønskerne med Hensyn til, hvor vidt man vil gaa, hvor mange Slags Brød der bør være, o. s. v., kan være meget forskellige i de forskellige Byer. Jeg tror heller ikke, det vil være nødvendigt at besvare Lovgivningsmagten med dette Spørgsmaal. Hvis der i en By næres Ønsker om at faa Regler for Brødets Vægt, som støder paa Modstand hos Magistraten, er der en anden Vej at gaa, nemlig den at indanke Spørgsmaalet for Indenrigsministeriet, som da i Loven om Regulering af Priser paa Levnedsmidler vil have Hjemmel til at overveje Spørgsmaalet for vedkommende Bys Vedkommende.

Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om Kornpriserne og Korntilførselen og de Spørgsmaal, der staar i Forbindelse hermed. Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) ytrede i sin Tale Tvivl om, hvorvidt den over-

ordentlige Kommission vilde kunne gøre nogen Nytte i denne Sag, saaledes som den var sammensat. Han sagde, at som Kommissionen var sammensat, „vilde det være overordentlig vanskeligt for den at faa sit Arbejde ind i et for alle tilfredsstillende Spor“. Det ærede Medlems Kritik af Kommissionens Sammensætning har jeg set ogsaa andre Steder. Den mødes af en ganske modsat Kritik i et Andragende, som Landboforeningerne har indsendt. Jeg vil heroverfor betone, at Forholdet ikke maa opfattes saaledes, at denne Kommissions Afgørelser efter den Stilling, et Mindretal eller et Flertal indtager, er det for Ministeriet afgørende. Det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen) har ganske Ret i sin Betragtning, at det er en Kommission, som er sammensat saaledes, at forskelligartet Indsigt er blevet repræsenteret, hver Indsigtsgruppe gennem et Par Medlemmer, saaledes at Størrelsen og Betydningen af den Befolkingsklasse, som hver Indsigtsgruppe repræsenterer, ikke er kommet til Udtryk i Valget. Som Følge deraf er det givet, at man ikke kan tillægge Kommissionens Flertal eller Mindretal Betydning paa den Maade, at et Flertal i og for sig har større Vægt end et Mindretal. Det maa i ethvert Fald være Ministeriet, der har Ansvaret for de Beslutninger, som træffes. Det maa bygge Afgørelserne paa de Grunde, som de forskellige indsigtfulde Repræsentanter fremsætter, og den Vægt, hvormed de fremtræder.

Angaaende de Foranstaltninger, som Kommissionen nu har foranlediget og Ministeriet truffet, har der været ytret Tvivl om, dels hvorvidt de har været tilstrækkelige, dels om de ikke har været for vidt-gaaende. Adskillige Medlemmer har ment, at man burde være gaaet langt videre. Et enkelt Medlem, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), har udtalt, at adskillige af de Beslutninger, der er truffet, har været for vidt-gaaende, at de har haft uheldige Følger. Denne Kritik viser jo blandt andet Spørgsmaalets Vanskeligheder. Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) mente, at jeg havde navigeret behændigt i dette Spørgsmaal. Hvis denne Udtalelse kun skal sige, at det var lykkedes mig personlig at bringe min Baad gennem et farligt Farvand, saa vil jeg ikke tage den som nogen Anerkendelse. Jeg har derimod ganske vist betragtet Spørgsmaalet som lidet egnet til en ensidig Løsning og har derfor stadig søgt at finde forenende Synspunkter. Der er fremsat mange mere eller mindre politiske